

LXXXVII.

Forslag til Beslutning af Folkethinget

angaaende

et Andragende fra afflediget Korpsslæge, Dr. med. Møller om Folkethingets Samtykke til at drage dets Medlemmer Clausager, Kjær og S. Pedersen til Ansvar udenfor Thinget.

(Af Folkethingets Forretningsudvalg.)

Thingets Formand har ved efterfølgende Skrivelse:

„Folkethingetsmanden for Viborg Amts 2den Valgkreds, Hr. Etatsraad Bregendahl, har ved medfølgende Skrivelse indgivet det med Bilag højsfølgende Andragende til Folkethinget. Skjøndt Andragendet er affattet med noget Ujensklab til Formerne for Rigsdagens Beslutninger, er dets Mening saavel i og for sig som navnlig efter den nærmere Forklaring, som det nævnte ærede Medlem i sin Skrivelse har givet det, tydeligt nok den, at Andrageren ønsker Folkethingets Samtykke til at anlægge Søgmaal mod Folkethingetsmændene S. Pedersen, Clausager og Kjær i Anledning af deres Uttringer om Andrageren ved 2den og 3de Behandling af det Lovforslag om extraordinær Pension for Andrageren, som i indværende Samling har været forelagt Folkethinget. Andragendets Indhold giver saaledes ingen Anledning til Tvivl, og den Omstændighed, at Samtykket begjæres for 3 Medlemmer under Et, medens der formentlig maatte gives Thinget Leilighed til ved sin eventuelle Beslutning at stemme særskilt for hvert enkelt Medlems Vedkommende, bereder heller ikke nogen Vanskelighed, som man ikke med Vished kan komme udover. Jeg maatte imidlertid meget ønske, at denne Leilighed — der har den Fordel, at Forholdet ikke er forviklet med politiske Spørgsmaal og overhovedet ikke frembyder særegne Vanskeligheder — blev

benyttet til at slaa ind paa en Fremgangsmaade ved Behandlingen af den Slags Sager, der saavel ved sin Formrigtighed som ved sin Hensigtsmæssighed kunde antages at ville passe for alle mødende Tilfælde.

Den Fremgangsmaade, at Formanden, efterat have modtaget Meddelelse om, at Samtykke ønskes, og efterat have underrettet Thinget herom, kalder Thinget til at tage Beslutning, uden at der foreligger noget Forslag til Beslutning, synes mig ikke at være i alle Henseender anbefalelig, det vilde forekomme mig rigtigere at fastholde i disse som i andre Forhold, at en Beslutning af Thinget skal have som nødvendig Forudsætning et Forslag til Thinget (jvf. Forretningsordenens § 34: „En Beslutning er tagen, naar Flere have stemt for end imod Forslaget“). Naar et Samtykke efter Grundlovens § 57 begjæredes af Regeringen eller af en Folkethingetsmand, vilde det altsaa være Regeringens eller vedkommende Folkethingetsmands Sag at stille Forslag til Beslutning om Samtykkes Meddelelse, og naar Samtykke ønskedes af Andre, maatte Forslag derom stilles af et Medlem eller et Udvalg (eller en Minister). I de hidt nævnte Tilfælde vilde man imidlertid paa en for vedkommende Privatmand ubillig og for Thinget selv lidet tjenlig Maade vanskeliggjøre ham Erhvervelsen af Samtykket, naar man efter at have modtaget hans Andragende lod det komme an paa, om